

סל תרבות תשע"א

שלוותי שבן מגדל השירה

יום ראשון

12/12/10

כיתות כ"א-כ"ב

שיעורים 3-4

אולם אדורי יפעת

שלומי שבן יוצר רוק ישראלי מלנכולי, אך לא חסר הומור. אלבום הבכורה שלו 'שלומי שבן' (אן. אן. סי, 2000) זכה בתואר "תגלית השנה" במצעד גל"צ 2000. בשנים שחלפו מאז אלבום הבכורה שלו, הקפיד שבן להשתתף במופעים איכותיים, ויצר שיתופי פעולה מעניינים עם מגוון אמנים, מרמי פורטיס ועד להקת בת שבע.

שבן גדל בצפון תל אביב. הוא החל ללמוד לנגן בפסנתר עוד כשהיה ילד. שירים הוא כתב כבר שהיה בן 12. הוא למד ב"תלמה ילין" במגמה קלאסית. בצה"ל קיבל מעמד של מוסיקאי מצטיין, אך השתחרר טרם הזמן וטס ללמוד פסנתר בלונדון. הוא בוגר בהצטיינות יתרה, של ה"רויאל קולג' " בלונדון וניגן כסולן עם הפילהרמוני בניצוחו של זובין מהטה. בין היתר הקליט רסיטלים לתזמורת הרדיו של ברלין.

ב-2002 חבר שבן לערן צור במופע "הוא והוא", במסגרת פסטיבל "עושים אהבה" בירושלים. שנה אחר כך, עלה המופע לכמה הופעות בודדות גם בתל אביב וחיפה. באותה שנה גם יצא עם רמי פורטיס במופע משותף בשם "מקרה פסנתר". המופע זכה להצלחה רבה, ואף היה אחד הראשונים בארץ לצאת בדי.וי.די.

-2003 יצר שבן עם אסף אמדורסקי את פסקול הסרט המצליח "האסונות של נינה", שם ביצע שבן את הלחנים של אמדורסקי.

ביוני 2004 יצא שבן במופע משותף עם להקת בת שבע, "Pianojunkyard שמו, במסגרת פסטיבל הפסנתר של אותה שנה. המופע הוגדר כ"מאולתר חלקית". בהמשך אותה שנה השתתף במופע "אבן גבירול פינת יהודה הלוי", יוזמה של ניצן זעירא. המופע הוקדש לשירת תור הזהב בספרד, ושבן בחר לבצע במופע שיר של יהודה אלחריזי

לחיצה על הכפתורים הכתומים יעבירו לקישורים

ככה סתם - שלומי שבן

מילים: ע. הלל

לחן: סשה ארגוב

כִּכָּה סֵתָם כָּאלו כְּלוּם, נִדְחָפְנוּ לִכְנִיסָה,
עַל הַדֵּלֶת שֶׁם כְּתוּב דּוֹקטוֹר ש. עֲצֻמוֹן
לֹא בִכְוֵנָה לְחַצְנוּ עַל הַפַּעֲמוֹן
וּמִיָּד הִרְבָּצְנוּ ש... כְּזֹאת רִיצָה.
יֵאבֵאִיהָ יֵאבֵאִיהָ, אֶל תִּשְׁאַל אֶל תִּשְׁאַל
כֵּן צָנָה זֶאבִיק, זֶאבִיק הַשּׁוֹעֵל

כִּכָּה סֵתָם נִחְמָד נוֹרָא לְשֹׁחַק הַנְדֻזָּאפ
הָאֶקְדָּחִים טְעוּנִים, שֶׁקֵּט מִסָּפָן
תִּסְפָּר הִתְקַפְּנוּ פֶתַע מִן הַצֵּד
מִים בּוֹ הִשְׁפָּרְצְנוּ שֶׁצָּא עֵשׂוֹן
יֵאבֵאִיהָ יֵאבֵאִיהָ ...

כִּכָּה סֵתָם מִפֶּה לֶשֶׁם, תִּפְלַחְנוּ לִגְנָה,
לֹא רָאִינוּ שׁוּם אָחֵד, רַק חֲמִנְיָה,
אֶת רֹאשָׁהּ קִצְרָנוּ בַּחֲצִי שְׁנִיָּה
פֶּתַע אוֹי זִכְרָנָה כֵּן! מִהִפָּנֶה.
יֵאבֵאִיהָ יֵאבֵאִיהָ ...

כִּכָּה סֵתָם הִיָּה קֶצֶת חֵם,
נִמְאַס כָּבֵד הַשְּׁעוֹר
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ צִדְנוּ אֲזַי עַל רֹאֵי שְׁבוֹר,
הַכֶּתֶה הִתְפּוֹצְצָה, נֹזֶה אֲסוּר
אֲזַי אוֹתָהּ הִחֲזַרְנוּ לַמּוֹרָה לַצִּיּוֹר.
יֵאבֵאִיהָ יֵאבֵאִיהָ ...

כִּכָּה סֵתָם שׁוֹטְטָנוּ לָנוּ בַּשְּׂדֵרוֹת קִק"ל
שֶׁם בַּחֲשָׁךְ מִתְלַחֵשׁ זוּג עַל הַסִּפְסָל,
אֶל מִתְחַת תַּחְתִּיקָהם זָחוּל נִזְחַל
בַּצְרִיחָה קֶפֶץ הַזוּג, אוֹלֵי נִבְחַל.
יֵאבֵאִיהָ יֵאבֵאִיהָ ...

אוֹי, נוֹרָא נִחְמָד, נוֹרָא,
אוֹי, זֶה תִּרְצָה הַמּוֹרָה

מילים: ליאונרד כהן

תרגום: קובי מידן

יש עשר עלמות חן בוינה
יש למוות פתח פדי לבבות
יש סלון עם מאות חלונות בו
יש עץ ליונים המתות

והאור שנתלש מן הבקר
בגלית הקרח הצב
איי, איי - איי - איי
קחי עוד ולס, קחי עוד ולס
קחי עוד ולס עם מחסום על שניו

אני רוצה בד, רוצה בד, רוצה בד
על פסא עם עתון שגוע
בתוך כוך בסופו של הפרח
בחדרון בלי זכרון אהבה

במטה בה הירח הזיע
בצעקה של פסיעות בחולות
איי, איי-איי-איי
קחי עוד ולס, קחי עוד ולס
קחי וחבקי את כתפיו החולות

עוד ולס, עוד ולס
עוד ולס, עוד ולס
הוא בעצמו בא לנשף ריח ברנדי וסוף
וטובל את זנבו בגלים

יש בוינה אולם של קונצרטים
ופיך הוא אמן מפרסם
ויש בר שכלם השתתקו בו
זה הבלוז שהכריז על מותם

אך עם זר של דמעות מי מגיע
מי אל תוך תמונתך מטפס
איי, איי - איי - איי

קחי עוד ולס, קחי עוד ולס
קחי עוד ולס, פבר שנים הוא גוסס

יש מרתף שילדים צוחקים בו
שם נשפב עוד מעט ונשתק
בחלום של נרות מהונגריה
ובאבך של ערב מתוק

ואראה איך קשרת אל הצער
את הצאן ופרחי השלגים
איי, איי - איי - איי

קחי עוד ולס, קחי עוד ולס
שר: אזכר אותך, אל תדאגי
עוד ולס, עוד ולס
עוד ולס, עוד ולס

הוא בעצמו בא לנשף ריח ברנדי וסוף
וטובל את זנבו בגלים

והרקד אתך עוד בוינה
מחפש לנהר משתפך
על כתפי יקינטון יצמח פרא
ושפתי ישתו טל מגופך

ואקבר את נפשי בתוך ספר
עם תמונות מצהיבות בין דפיו
ואטבל במבול של פיך את
הכנור הישן והצלב

ועל פני הרקוד הרוגע
לברכות של פניך אשוט
איי, איי - איי - איי
קחי עוד ולס, קחי עוד ולס
הוא שלך, כל השאר פבר אבוד

מותק את אצלי בראש

שלומי שבן

מילים ולחן: בוב זילן

תרגום: שלומי שבן

אולי זה הצבע של השמש שדהה,
ומכסה את הצמת בו אני עומד.
או שאולי זה משהו באויר או משהו אחר,
אבל מתק, את אצלי בראש.

אני לא מחפש צרות

אל תכעסי, אל תדאגי, לא אתחנן,

ולא אמר שלא אוכל לשכח

ולא אזחל, ולא אבכה

ולא אסתיר ממך שכן

מתק, את אצלי בראש

אפלו שמחי הזוי ועולמי סגור וצר

איפה היית? לא משנה לי

ולא מציף אותי בצער

גם לא אכפת לי איפה או עם מי תתעוררי מחר

רק שמתק, את אצלי בראש

אני לא מבקש ממך לומר מלים כמו כן ולא
אנא הביני, אין לי מקום לקר'א לך בו לבוא.
סתם התלחשתי עם עצמי, כאלו אין מי שיגיד לי:
"מתק, את אצלי בראש"

אז כשתתעוררי מחר יפה, הביטי בראי
ולא אהיה שם לצדך, לא אהיה קרוב אל תפתעי.
רק אהיה סקנן אם את, רואה אותך צליל כמו מי
שהיית אצלו בתוך הראש,
שהיית אצלו בתוך הראש.

החיים שלי טובים - שלומי שבן

מילים ולחן: רנדי ניומן

תרגום: שלומי שבן

לפני שבועים אשתי ואני נסענו לסוף שבוע לגליל
פגשנו שם דרוזית צעירה, הבאנו אותה אתנו
עכשו היא גרה אתנו, בבית שלנו
היא מנקה את המסדרון
היא מנקה את המדרגות
היא מנקה את הסלון
היא מנקה את התחת של התינוק
היא מסיעה את הילדים לחוג
היא גם עושה את הכביסה
היא פתבה את השיר הזה בשבילי - תקשיבו; פן!

רק אתמול אשתי ואני עשינו מן טיול רגלי קטן למה צדק
קפצנו לגן הפרטי של הקטן שלנו,
הרבה מפרסמים שולחים את הילדים שלהם לשם
גננת אחת עושה לי:
"יש לנו פאן בעיה, הילד לא מקשיב למלה שאני אומרת לו
הוא כמו בריון קטן, הוא פוגע בילדים,
הוא משחק אתם אבל כל-כך באגרסיביות!"
רגע גננת, רק שניה אחת,
אולי האזנים שלי פקוקות או משהו,
אולי אני לא מבין את השפה העברית, פן
את בנראה לא קולטת ש -
החיים שלי טובים
החיים שלי טובים, נא סמרטוטה
החיים שלי טובים
החיים שלי, החיים שלי, פן

רק הערב, חבר טוב מאוד שלנו בא לבקר אותנו מירושלים...
הוא הולך לגור אצלנו יומים או ככה ו -
אני הולך לסחב אותו לברים והכל,
הוא הולך לסדר לו קצת קוק טוב באמת,
אין לו הרבה מזה מאיפה שהם באים
ואשתו של הבחור הזה, היא כזה דבר קטן, חום וחמוד
אולי אפילו אני אתן לה איזה ניקנוק או שנים,
מה את אומרת על זה?

גננת, אני רוצה לספר לך ספור קטן; תני לי, תני לי
רק הבקר, אשתי ואני עשינו טיול קטן
לפרויקט מאוד יקרתי בחופי תל ברנד
בדיוק, פרויקט ה - Sea & Sun,
איפה שחבר טוב מאוד שלנו מחזיק במקרה את קומת הפנטהאוז,
והשם של החבר הטוב הזה הוא - מר אביב גפן, פן
ישבנו לנו ודברנו על איזה חתיכת עץ או משהו,
ועל פסנתרים ששנינו אוהבים
ואת יודעת מה הוא אמר לי? אני אגיד לך מה הוא אמר לי
הוא אמר לי, "שלוס, אני עיף,
תקח אותה את 'ילדי אור הירח' לתקופה", פן
רוצים שנוי?
החיים שלי טובים
החיים שלי טובים!

איך יכל אדם לשיר שיר ערש לעצמו?
איך יכל אדם להאמין שהוא לבד?
אדם נפרם מילדותו כמו חוט מתוך מרבד,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

אדם נוסע בנפשו לוילנה או מדריד,
צפונה מהזמן ומערכה מעצמו,
אדם בונה גונדולות ומפליג מוריד לוריד,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

בפוך לבן הוא מתכסה, וחש כיצד היתה
אמו עכשו פורעת וחופה את המטה,
הוא שר את שיר הערש ושומע את עצמו,
ואין דבר בטבע שיוכל להרדימו.

שוכבת על המים- דליה רביקוביץ

עיר ים תיכונית מסריחה
גברה על המים
ר אשה בין ברכיה
גופה מז הם בעשן ואשפות.

מי ירים מאשפות
עיר ים תיכונית רקובה
רגליה מכות גרב,
בניה זה לזה
גומלים בסכינים.
(...)

עיר ים תיכונית מז המת
איך נפשי נקשרה בנפשה.
בגלל משך החיים
בגלל משך החיים.

